

[Rahbæk Møller]

mennesker uden for dette hus går ud fra som en given ting, at et af formålene med en skattereform må være at lempe skatten for de lavtlønnede. Jeg har endda bemærket, at denne tankegang også synes at gå ind hos de radikale ledere, i hvert fald hos indtil flere talsmænd for dette parti, der i de sidste dage har udtrykt ønske om at få skattereformen færdig for overenskomstforhandlingerne i håb om, at nogle skattelettelse til SiDs medlemmer kunne lette dem.

Den sag med overenskomstforhandlingerne vil jeg lade ligge, men det interessante er, at det åbenbart er en meget udpræget tankegang, at de lavestlønnede skal have en skattelettelse, når man sammeligner med de forslag, der faktisk ligger på bordet. Vi havde to forslag, indtil de radikales kom. Vi har regeringens, der direkte går ud på at overflytte midler fra lavtlønnede til højtlønnede. Vi har socialdemokratiets, der stort set bevarer status quo med en vis beskeden genopretning af progressionen, og så har vi nu SFs, der tager sigte på, at der skal ske en genopretning af progressionen, så det kan mærkes.

På den baggrund er det selvfølgelig ikke så mærkeligt, at regeringen ikke kan tilslutte sig vort forslag, men når ministeren siger, at SF og regeringen tænker fundamentalt forskelligt, idet regeringen vil gøre det bedst mulige for flest muligt, mens SF vil gøre det ondest mulige for flest muligt, er der ikke andet at sige end: hvem er det, regeringen tænker på? Jeg er da ikke i tvivl om, at ministeren har ret, når han tænker på sine egne venner og kolleger i de højerelønnede grupper. For dem vil regeringens forslag da være bedre end SFs. Det er naturligt, for tingene skal jo hænge sammen, og når det som sagt er målet at give skattelettelse til dem, der i forvejen har lave lønninger – og i dag vel at mærke betaler en af de højeste procenter af deres bruttoindkomst i skat – skal det gå ud over nogle lidt længere oppe på skattestigen. Forskellen ligger i, hr. minister, hvilke grupper i samfundet vi tænker på, og dér tænker vi på nogle andre, end regeringen gør.

Ministeren brugte udtrykket, at regeringen vil hæve skattetrykket, og det gjorde hr. Fogh Rasmussen også. Her vil jeg da bare henvise til, at der i bemærkningerne står, at vores udgangspunkt er totalt uændret skattetryk for personer som helhed. Hr. Lykkesoft havde også en bemærkning om dette punkt

og stik modsat – det vil jeg vende tilbage til om lidt – men der er ikke tale om, at SF vil hæve skattetrykket. Vi vil heller ikke sænke det. Vi vil ganske enkelt bevare det og fordele det lidt anderledes.

Derimod er det rigtigt, at vi, når det drejer sig om virksomheder, fonde osv., vil forøge skattetrykket og bruge disse penge til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger af forskellig art. Det harcelerede ministeren meget over.

Jeg kunne ikke lade være med at tænke på, at i det oplæg til forhandlinger i Nordisk Råd, som jeg lige har siddet og læst, og som jeg forstår at også den danske regering står bag, fremhæver man, at det er nødvendigt, at regeringerne nu begynder at regne det ud, man kalder skatteudgifter, og det er jo netop det, vi gør. Alle disse særlige afskrivningsregler, som er indført, er jo en skatteudgift. Det er et tilskud via skattesystemet, som Nordisk Råd altså ønsker synliggjort, ligesom i øvrigt mange andre økonomer rundt omkring ønsker det. Det er det, vi gør og vil have brugt på en anden og mere rationel måde.

Jeg skal her henvise til en kilde, som jeg normalt ikke henviser til, nemlig EF, der lige har sendt os en grundig økonomisk rapport, hvori der står mange råd, hvoraf de fleste efter vores mening er forskrækkelige råd. Men ét råd, de entydigt giver, er, at hvis de europæiske lande skal gøre noget ved beskæftigelsen, er det nødvendigt, at man ændrer beskatningssystemerne, således at vi beskatter kapital hårdere og brug af arbejdskraft mindre. Det står der entydigt, og det er sådan set en af de ting, vi sigter på. Når ministeren siger, at vores forslag vil forøge arbejdsløsheden osv., må jeg derfor sige, at det er ordgas. Alt, hvad vi har fra økonomisk kompetente kilder, også kilder, der står os meget fjernt, kommer til den stik modsatte konklusion.

Så er der hr. Lykkesofts bemærkninger, hvor hovednummeret var, forstod jeg – og det var også hr. Camres hovednummer – at der mangler 3–4 mia kr. Pudsigt nok var det den stik modsatte konklusion, hr. Fogh Rasmussen og ministeren var kommet til, men lad det nu være.

Sagen er, at SF er et oppositionsparti. Vi regner på et system, der i øjeblikket giver ca. 130 mia kr. Vi foreslår en omlægning. Vi har nogle ufuldstændige statistikker at gøre det